

عنوان مقاله:

نقش عوامل فردی و فرهنگ در کیفیت زندگی دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی

محل انتشار:

کنفرانس ملی فرهنگ سازمانی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده:

لیلا شریفیان - گروه مدیریت آموزشی، واحد اسلامشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، اسلامشهر، ایران

خلاصه مقاله:

کیفیت زندگی در دهه های اخیر به مفهوم مهمی در تحقیقات روانشناسی و اجتماعی تبدیل شده است. اولیور و همکاران (1997) کیفیت زندگی را ارزیابی و ادراک افراد از وضعیت زندگی خویش، تحت تاثیر نظام فرهنگی و ارزشی شرايطی که در آن زندگی میکنند، تعریف نموده و اعتقاد دارند که اهداف، انتظارات، معیارها و خواسته های فرد به میزان وسیعی بر وضعیت جسمانی، روانی، میزان استقلال روابط اجتماعی و اعتقادات او تاثیرگذار است. برخی مجموعه ای از رفاه جسمی، روانی و اجتماعی که بوسیله شخص یا گروهی از افراد درک میشود مانند: شادی، رضایت، افتخار، سلامت و تندرستی، موقعیتهای اقتصادی، فرصتهای آموزشی، خلاقیت و... را به عنوان کیفیت زندگی میدانند (بلداجی و همکاران، 1389). بنا به تعریف سازمان بهداشت جهانی کیفیت زندگی، درک افراد از موقعیت زندگی خود به لحاظ فرهنگ، سیستم ارزشی، اهداف، انتظارات، استانداردها و اولویت هایشان است. (بونومی و همکاران، 2000). علی رغم تمام تعاریف و کاربردهای متفاوت، کیفیت زندگی یک مفهوم وسیع است و بصورت پیچیده ای با فرهنگ حاکم، وضعیت روانشناختی، میزان استقلال روابط اجتماعی، باورهای شخصی فرد و عوامل محیطی و بسیاری عوامل پیدا و پنهان دیگر در آمیخته و مرتبط است و در سالهای اخیر اهمیت بسزایی یافته است. (احمدی و همکاران، 1386). تا دهه 1970 کیفیت زندگی اساسا معطوف به انگارهای مادی و پیامد رشد اقتصادی در نظر گرفته میشد. از دهه 1970 در نتیجه ظهور آثار منفی حاصل از رشد اقتصادی از سویی و پیدایش نظریه توسعه پایدار از سویی دیگر، کیفیت زندگی ابعاد و پنداشتی اجتماعی تر پیدا کرد و مسایل مانند توزیع پیامدهای حاصل از رشد، حفظ منابع طبیعی و محیط زیست و... را در بر گرفت و به طور جدی به عنوان هدف اصلی توسعه وارد مباحث برنامه ریزی شد و در دهه 1990 نیز آغاز بحث از کیفیت زندگی اجتماعی با تاکید بر سازهای اجتماعی همچون سرمایه اجتماعی، همبستگی اجتماعی، عدالت اجتماعی و... بود. (غفاری و امیدی، 1388). با توجه به اهمیت کیفیت زندگی برای افراد جامعه، تالش برای ارتقاء آن از اصلی ترین اصول و اولویتهای برنامه ریزان و سیاست گذران اجتماعی و مدیران و مسئولان حکومتی در هر جامعه و کشوری است. لذا به جرات میتوان گفت کلیه برنامه ها، سیاستها و عملیات اجرایی در یک جامعه در راستای ارتقاء کیفیت زندگی اعضای آن جامعه است. نتایج مطالعات کیفیت زندگی میتواند به ارزیابی سیاست ها، تدوین استراتژیهای مدیریت و برنامه ریزی در هر جامعه ای کمک کرده و درک و اولویت بندی مسایل اجتماع برای برنامه ریزان و مدیران آن جامعه را به منظور ارتقای کیفیت زندگی شهروندان تسهیل سازد. همچنین یافته های کیفیت زندگی میتواند برای باز شناسی استراتژیهای سیاسی قبلی و طراحی سیاستهای برنامه ریزی آینده استفاده شوند (لی، 2008) به عقیده ربانی و کیانیپور (1386)، ابعاد کیفیت زندگی براساس حوزه های تاثیر به 5 دسته تقسیم میشوند: اجتماعی و فرهنگی، روانشناختی، اقتصادی، جسمی و فیزیکی و محیطی است. الف) بعد اجتماعی و فرهنگی کیفیت زندگی: بعد اجتماعی از جمله عوامل کلیدی در شکل دادن ک ...

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/668361>

